

ADEVĂRUL

The Truth

**Buletin de gândire și simțire ortodoxă românească
editat de Parohia “Învierea Domnului” din Hamilton, Ontario
Fondator: Protoiereu Nicolae Ciurea**

ANUL XXXV / NR.1 / Ianuarie – Martie 2008 / Redactor Pr. Lucian Puscariu

www.biserica.ca

Cuvântul IPS Arhiepiscop Nicolae la Postului Sf. Paști

Înainte praznicului Învierii Domnului, Sfânta Biserică a rânduit o perioadă de șapte săptămâni de Post. Mai corect trebuie spus, de șase săptămâni plus una, deoarece săptămâna a șaptea este cea a Patimilor, un timp pe care îl considerăm dincolo de Post și de orice strădanie pământească.

Care este sensul Postului și de ce Biserica Ortodoxă ține încă la această pregătire înainte unei mari sărbători?

Trebuie să amintim în primul rând că postul ține de o rânduială a lui Dumnezeu față de om. Părinții spun că din rai omul a primit porunca să postească și să nu mănânce din pomul cunoștinței binelui și răului căci va muri. Porunca tindea să-l ocrotească pe om de îndepărtarea de Dumnezeu care aduce moarte. Sf. Vasile cel Mare spune: "Fiindcă n-am postit, am ieșit din Rai și am fost izgoniți de acolo. Să postim ca să intrăm iar în Rai". Începând cu porunca din rai, continuând cu Moise, Ilie și Daniel proorocii, cu Sf. Ioan Botezătorul și apoi cu însuși Mântuitorul Hristos, postul a fost o rânduială respectată de tot omul care a dorit să lase deoparte cele materiale pentru a dobândi cele spirituale.

Mântuitorul adresează un cuvânt care descoperă sensul profund al Postului: „nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot cuvântul care iese din gura lui Dumnezeu.” Aceasta descoperă faptul că postul nu înseamnă flămânzire prin abținerea de la bucate, ci hrănire cu o altfel de mâncare, cea spirituală, care este Cuvântul lui Dumnezeu. Mântuitorul ne spune că omul nu este constituit din suflet și trup, sufletul dorind cele spirituale, iar trupul pe cele materiale. Ci omul este suflet și trup și cele spirituale pot fi hrană chiar pentru trup.

În post putem experimenta că trupul nostru se poate hrăni și cu altă hrană, nu numai cu pâine. Și aceasta pentru că în urma străduințelor din post, trupul începe să se desprindă puțin de legăturile cu cele materiale și să primească mai mult cele spirituale. Materia însăși cu care suntem solidari prin trupul nostru începe să se spiritualizeze prin lucrarea harului la care se adaugă efortul omului de a primi Cuvântul lui Dumnezeu. În post începem să înțelegem o anumită comuniune ce era stabilită între om și Dumnezeu înainte de căderea lui Adam, comuniune la care întreaga ființă a omului, suflet și trup, participa. La fel, începem să înțelegem comuniunea dintre noi oamenii, în legătură cu comuniunea cu Dumnezeu. Cu cât ne apropiem de Dumnezeu, cu atât ne apropiem și de frații noștri.

În lumina celor spuse, fiecare perioadă a Postului este o încercare pentru orice credincios care dorește să postească. Căci lumea de azi și datoriile noastre față de ea nu ne lasă să postim. Încercarea se referă la un anumit echilibru pe care trebuie să-l aflăm în fiecare post între strădanie și împlinirea sarcinilor zilnice. Dar încercarea va aduce bucurie duhovnicească pentru cel ce va posti și va afla înțelesul cuvintelor Mântuitorului privind hrănirea cu Cuvântul lui Dumnezeu.

† NICOLAE

Archbishop Nicolae's Message for the Great Lent

Before the Feast of the Lord's Resurrection the Holy Church has established a period of seven weeks of fasting. More precisely we should say that there are six weeks plus one, for the seventh is Passion Week, a time which we consider beyond fasting and indeed any earthly effort.

What is the meaning of the Fast, and why does the Orthodox Church still preserve this special kind of preparation before our great feasts?

We must remember in the first place that fasting is related to one of God's provisions for mankind. The Holy Fathers say that in Paradise man received the commandment to fast, to not eat of the tree of the knowledge of good and evil, otherwise he would die. The purpose of the commandment was to protect man from falling away from God, which brings death. St. Basil the Great says, "Because we did not fast, we left Paradise and were driven out of it". Beginning with the commandment in the Garden of Eden, continuing with the prophets Moses, Elijah, and Daniel, with St. John the Baptist, and then with the Savior Christ Himself, fasting has been a practice respected by all who wished to put aside material things in order to gain spiritual things.

The Savior makes a statement which reveals the profound meaning of fasting: "Man shall not live by bread alone, but by every word which comes out of the mouth of God". This shows that fasting does not mean just starving ourselves by abstaining from food, but nourishing ourselves with another kind of food – spiritual food, which is the Word of God. The Savior tells us that man is not made of soul and body, the soul desiring spiritual things and the body desiring material things; but man is soul and body, and spiritual things can be nourishment even for the body.

In fasting we can experience the fact that our body can be nourished also by another kind of food, not only by bread. This is because, as a result of our efforts in fasting, the body begins to let go a little of its attachment to material things and to receive spiritual things more. The very matter with which we are in solidarity through our body begins to be spiritualized through the work of grace, to which is added man's efforts to receive the Word of God. In fasting we begin to understand a certain communion which was established between God and man before the fall of Adam, a communion in which the entire being of man, soul and body, participated. We also begin to understand the communion which exists between us as people, related to our communion with God. The closer we get to God, the closer we get to our brothers as well.

In the light of these things, every time of fasting is a struggle for each Christian who desires to fast. Today's world and our responsibilities in it don't encourage our fasting. In every fast, the struggle comes in trying to find a certain balance between our ascetical efforts and fulfilling our daily responsibilities. But this struggle will bring spiritual joy for the one who fasts and discovers the meaning of our Savior's words about feeding on the Word of God.

† NICOLAE

Dialog: ROEA - Patriarhia Română

“În contextul dialogului existent între cele două eparhii Ortodoxe Române din America de Nord, Episcopia noastră (ROEA) a cerut inițierea unor convorbiri directe cu Biserica Ortodoxă din România. După cum s-a explicat în scrisoarea către parohii, intenția acestor convorbiri a fost aceea de a clarifica și căuta o înțelegere reciprocă a problemelor istorice dintre Biserica-Mamă și ROEA, suferințele foștilor ei Ierarhi și alte subiecte asemănătoare. În urma primirii unui răspuns favorabil la cererea noastră, membrii Comisiei de Dialog a Episcopiei, conduse de Înalt Prea Sfințitul Arhiepiscop Nathaniel, s-au deplasat la București, România, pentru întâlnirea din zilele de 25-27 februarie, 2008. Comisia a fost alcătuită din Prea Cucernicii Preoți:

Laurențiu Lazăr (Coordonator), Remus Grama, Catalin Mitescu, Ian Pac-Urar și Romey Rosco. Ajunsă la București, delegația a participat la Sf. Liturghie de praznicul Sf. Mc. Policarp, la Mănăstirea Antim, iar apoi a fost primită la mănăstirile Pasărea și Cernica. Duminică 24 februarie, I.P.S. Sa Nathaniel a fost invitat să officieze Sfânta Liturghie în Catedrala Patriarhiei, fiind asistat de preoții Catedralei și de cei din delegația Episcopiei.

În ziua următoare, delegația a fost cordial întâmpinată de către Prea Fericitul Părinte Patriarh Daniel, care a arătat un interes personal față de discuțiile ce au urmat, găzduind câteva mese precum și o sesiune de lucru la reședința Patriarhală. Delegația Episcopiei noastre și Comisia special constituită a Patriarhiei, prezidată de I.P.S. Arhiepiscop (acum, Mitropolit) Nifon al Târgoviștei și alcătuită din I.P.S. Arhiepiscop Nicolae (Arhiepiscopia Ortodoxă Română din cele două Americi), Prea Sfințitul Episcop Ciprian Câmpineanul - Vicar Patriarhal, P.C. Preoți Mircea Uță și Ioan Armași - Consilieri Patriarhali, a întreținut câteva runde de discuții deschise, într-un spirit creștinesc, frățesc și plin de nădejde. Discuțiile s-au încheiat printr'o Declarație Comună.

Pe lângă cele de mai sus, Comisia noastră de dialog speră să fi fost de folos reprezentanților Bisericii din România spre o înțelegere mai bună a realităților pastorale Americane, în contextul nejustificatei înființări a auto-proclamatului Exarhat Român în America. “

DECLARAȚIE COMUNĂ

“După 60 de ani de separație de Patriarhia Română, reprezentanți ai Episcopiei Ortodoxe Române din America - I.P.S Arhiepiscop Nathaniel, Pr. Laurențiu Lazăr, Pr. Remus Grama, Pr. Cătălin Mitescu, Pr. Ian Pac-Urar, Pr. Romey Rosco - s-au întâlnit la Palatul Patriarhiei din București, în zilele de 25-27 Februarie 2008, cu reprezentanți ai Patriarhiei Române - I.P.S. Arhiepiscop Nifon, I.P.S. Arhiepiscop Nicolae, P. S. Episcop Ciprian Câmpineanul, Pr. Mircea Uță și Pr. Ioan Armași - în scopul unei reconcilierii istorice și, de comun acord, au hotărât să recunoască următoarele realități:

1) Ruptura dintre Episcopia Ortodoxă Română din America - eparhia istorică a Episcopului Policarp (Morușca) - și Patriarhia Română a fost cauzată de instaurarea regimului comunist în România și a reprezentat expresia voinței credincioșilor și a Congresului Episcopiei din anul 1947, reprezentant oficial al acestora. Având libertatea deplină pe care i-o conferea “lumea liberă”, Episcopia Ortodoxă Română din America și-a făcut datoria să denunțe, să respingă cu claritate și să se disocieze de toate relele comunismului ateu, care a despărțit această eparhie de însăși Biserica ei mamă și, respectiv, de vrednicul de pomenire Episcop Policarp, pe care aceasta a continuat să-l recunoască drept ierarhul său eparhial, până la moartea sa (1958).

2) Episcopia Ortodoxă Română din America, respingând comunismul, s-a văzut silită să rupă legăturile sale canonice cu Patriarhia Română, având conștiința că apără credința și identitatea comunității ortodoxe Române pe continentul Americii de Nord, mai ales în împrejurările în care era atât de evidentă ingerința guvernului comunist din România în viața Bisericii.

3) În condițiile atât de critice și dramatice din acele vremuri, când P.S. Episcop Policarp era reținut în România împotriva voinței sale, Episcopul Vicar Valerian (Trifa) s-a străduit să caute o soluție de păstrare a canonicității Episcopiei, alegând cele mai bune căi disponibile în acele vitrege împrejurări.

4) Episcopia Ortodoxă Română din America nu s-a lepădat niciodată de Patriarhia Română ca Biserica mamă, însă, din cauza realității “Cortinei de Fier”, singura cale rămasă pentru supraviețuirea ei canonică a fost afilierea sa cu “Russian Orthodox Greek Catholic Church of North and South America” (cunoscută ca “Metropolia”, și care ulterior a devenit “Orthodox Church in America”). Din punct de vedere administrativ, în cadrul acesteia, Episcopia și-a păstrat întotdeauna, un statut de eparhie autonomă.

5) Episcopia Ortodoxă Română din America recunoaște că ierarhii și credincioșii Bisericii Ortodoxe Române au îndurat mult și s-au zbatut din greu în condițiile istorice teribile și fără precedent ale prigoanei comuniste. Acțiunile guvernului comunist de atunci au fost cauza multor suferințe prin care au trecut atât Episcopia Ortodoxă Română din America, cât și ierarhii săi de pioasă amintire, Episcopul Policarp și Arhiepiscopul Valerian, mărturisitori ai credinței, care au fost persecutați, defaimați și marginalizați.

6) Notăm cu bucurie că, după căderea regimului comunist, Sfântul Sinod al Patriarhiei Române a recunoscut, în anul 1991, canonicitatea Episcopiei și succesiunea apostolică a ierarhilor acesteia. De atunci încoace relațiile noastre au fost marcate de convorbiri frățești și concelebrări liturgice cu Patriarhia Română și cu ierarhii și preoții Arhiepiscopiei Ortodoxe Române din cele două Americi, prin schimburi de vizite ierarhice, și acțiuni importante de ajutorare a României din partea Episcopiei Ortodoxe Române din America.

7) În baza acestei recunoașteri, ne cerem iertare reciprocă, în numele înaintașilor noștri, pentru tot ceea ce am greșit unii față de alții, și rugăm pe Atotputernicul Dumnezeu să ne binecuvânteze, și să ne călăuzească spre o viziune comună a prezenței ortodoxe românești în America și spre întărirea unității ortodoxe pe continentul nord American.

8) De vreme ce s-au recunoscut greșelile trecutului și ne-am cerut iertare reciprocă, reprezentantii Patriarhiei Române și ai Episcopiei Ortodoxe Române din America își exprimă dorința, sinceră, de realizare a unității ortodoxiei românești de pe continentul American, în legătură canonică cu Biserica Ortodoxă Română.”

Sursa: ROEA web site

Dragi români,

23 martie, 2008

Trăim zilele acestea momente de importanță istorică în viața credincioșilor ortodocși români de pe cele două continente americane!

Mai mult ca oricând, suntem la câțiva pași doar, de o unire a tuturor românilor ortodocși din Episcopia Ortodoxă Română din America, aflata sub binecuvântarea Înalț Prea Sfințitului Arhiepiscop Nathaniel și Arhiepiscopia Ortodoxă Română Din Cele Două Americi, aflată sub binecuvântarea Arhiepiscopului nostru, Înalț Prea Sfințitul Arhiepiscop Nicolae, într-o Mitropolie autonomă care să cuprindă cele două eparhii de mai sus și care să fie în legătură canonică directă cu Biserica Ortodoxă Română din țară.

De circa 15 ani se poartă discuții la nivel înalt între cele două eparhii pe aceasta temă și iată, s-a ajuns la ziua când și conducerea Episcopiei Ortodoxe Române din America și-a exprimat dorința de a realiza o unitate a ortodoxiei românești pe continentele americane.

Puteți vedea scrisoarea Sfântului Sinod al Patriarhiei Române pe site-ul Arhiepiscopiei noastre:
http://romarch.org/Sf_Sinod.pdf

Alte amănunte puteți găsi pe site-ul Episcopiei Ortodoxe Române din America:

<http://www.roea.org/pdf/Statements/DeclaratieComuna-Feb08.pdf>

<http://www.roea.org/NewsReleases/NR2008/NRel03-10-08DeclaratieComuna.htm>

<http://www.roea.org/pdf/Statements/DialogulCuPatriarhiaRomana-14Mar08.pdf>

Ce urmează acum? Cele două Comisii de Dialog ale eparhiilor noastre, se vor întâlni în viitorul apropiat să continue lucrările în vederea realizării acestui plan.

Frați români ortodocși de pe continentele americane, haideți să dăm mâna și să realizăm unirea mult așteptată a eparhiilor noastre, în legătură canonică directă cu Biserica Ortodoxă Română!

George Popa
Consilier Eparhial

Some Things You Should Know While in Church

Entering the Church (Late)

The time to arrive at church is before the service starts, but for some unknown reason, it has become the custom — or rather the bad habit — for some to come to church late. If you arrive after the Divine Liturgy begins, try to enter the church quietly — and observe what is happening. If the Epistle or Gospel is being read or the Little or Great Entrance is taking place, wait until it is finished to quickly find a seat. If Father is giving the sermon, stay in the back until he has concluded. If in doubt, check with one of the ushers to see if it is a good time to seat yourself. Try not to interrupt the Liturgy with your entrance. By the way, the best way to avoid this problem is to arrive on time — then you don't have to wonder if it's okay to come in or not. People who come late to the Liturgy should not partake of the Eucharist!

Lighting Candles

Lighting candles is an important part of Orthodox worship. We light them as we pray, making an offering to accompany our prayers. Orthodox typically light candles when coming into the church - and that is usually the best time to light them, but there are times when candles should not be lit. It is not proper to light candles during the Epistle or Gospel readings, during the Little or Great Entrances, the sermon, and most of the times when the faithful are standing. If you find yourself arriving to church after the Liturgy has begun, a good rule of thumb to remember is - if everyone is standing, wait until they are sitting to light a candle (unless they are sitting for the sermon, of course). Other than that it is probably all right to light a candle.

Talking During Church

Isn't it great to come to church and see friends and family members? But wait until coffee hour to say "Hi" to them. It just isn't appropriate to greet people and have a conversation with them during the services. Besides being disrespectful towards God, it is rude towards the other people in the church who are trying to worship. Talk to God while in church through your prayers, hymns, and thanksgiving, and to your friends in the hall afterwards.

Handling the Holy Bread

After taking Holy Communion and at the end of the liturgy, it is traditional to eat a piece of holy bread — the bread that was left over after Holy Communion was prepared. While "anfora" is not Holy Communion, it is blessed bread and as such, should be eaten carefully so that crumbs don't fall all over the place. After taking Communion or kissing the cross at the end of the Divine Liturgy, take one piece (you don't need four or five pieces) and when you return to your seat or get to a place where you can stop for a moment, eat the bread trying not to drop crumbs. If you want to give a piece to someone else, go ahead and take an extra piece — don't break yours in half (it produces too many crumbs). And monitor your children as they take the blessed bread, and teach them to eat it respectfully.

Kiss (Don't Shake) the Bishop's Hand

Did you know that the proper way to greet a bishop is to ask his blessing and kiss his right hand? How do you do this? Approach the bishop with your right hand over your left hand and say "Master, bless!" [He will make the sign of the cross, and place his right hand over yours.] This is much more appropriate (and traditional) than shaking their hands. After all, bishops are not just "one of the boys." When you kiss their hands, you show respect for their office — they are the ones who "bless and sanctify" you and who offer the holy gifts on your behalf. So next time you greet your bishop, don't shake his hand, ask for his blessing...

Despre cinstirea icoanelor

Creștinii cinstesc sfintele icoane pentru că ei au experiat lucrarea lui Dumnezeu prin acestea, au simțit că le sunt împlinite rugăciunile mai ușor atunci când solicită ajutorul sfinților rugându-se înaintea icoanelor acestora. Sfințenia icoanelor provine din legătura dintre chipul reprezentat și persoana pictată, precum și din slujba specială care se oficiază pentru consacrarea icoanelor.

Cinstirea unei icoane nu se adresează materiei sau culorilor folosite, ci sfântului reprodus în acea imagine, învățătură care deosebește icoana de idol și care este subliniată și în rugăciunea de sfințire: „Am pus această icoană cu cinste înaintea slavei tale, nu îndumnezeind-o, ci știind că cinstea icoanei se suie la cel zugrăvit pe ea”.

Sfințenia unei icoane se datorează și rânduielii de sfințire. Icoanele nu se identifică cu persoanele reprezentate, fiind semne vizibile ale prezenței lor spirituale și tainice. Slujba de sfințire nu produce o transformare sau o transfigurare a materiei icoanei. Din acest punct de vedere, icoana se deosebește de Sf. Împărtășanie. În timpul Sfintei Liturghii, în urma rostirii rugăciunii de invocare a Sfântului Duh, darurile de pâine și vin se transformă în Trupul și Sângele Domnului. Dar puterea sfințitoare se revarsă asupra icoanei în ansamblu, figură și materie, făcând din icoană un obiect consacrat cultului, asemenea celorlalte obiecte sfinte.

Prin săvârșirea acestei rânduieli, icoana primește harul care o face vrednică de închinare și puterea de a ajuta pe cel care se roagă la ea. Rugăciunile de sfințire a icoanelor arată că pentru cei care se vor ruga cu credință sfântului zugrăvit, icoanele sunt „vindecătoare de neputințele sufletești și trupești”, „acoperământ puternic de toate bătăliile vrăjmașilor”, „izgonitoare de toate uneltirile diavolești”. Icoanele au „puterea și tăria facerii de minuni”.

Aleasa prețuire pe care creștinii ortodocși o au față de sfintele icoane se explică prin faptul că aceștia îi simt aproape pe sfinți. Atunci când erau în necazuri, și nu numai, creștinii s-au adresat în primul rând lui Dumnezeu, dar au apelat și la ajutorul sfinților, la rugăciunile celor care sunt „prieteni și casnicii lui Dumnezeu”. Cinstirea icoanelor nu a fost impusă de Biserică credincioșilor, ci a izvorât din dragostea acestora față de sfinți și din ajutorul pe care au simțit că l-au primit de la cei cărora s-au rugat.

Pr. Gheorghe Mihăilă

Școala de Limba Română

Ca în fiecare toamnă la începutul lunii septembrie începe și la Școala de Limba Română de la Parohia Învierea Domnului, un nou an școlar. Dar aici anul școlar este altfel. Este un an școlar fără teme, lecții de pregătit sau teste. Totul este animat doar, de bucuria de a fi împreună și a vorbi românește. Pentru unii dintre noi mai greu dar nu imposibil. Ce ne animă însă pe toți, este dorința de a păstra limba, cultura și tradițiile din România, țara unde ne-am născut noi, sau poate doar părinții sau bunicii noștri.

Ne distrăm împreună cu fiecare prilej și fiecare ocazie. Lunar sărbătorim copiii care s-au născut în cursul lunii respective. Așa cum ați putut viziona și la emisiunea Noi Românii, de HALLOWEEN am avut nu numai o mare serbare realizată de copii, dar și un mare show susținut de un renumit Magician din Toronto. Apoi a venit MOȘ CRĂCIUN cu daruri pentru fiecare, aproape așa cum și-au dorit copiii. Asta pentru că am meritat și serbarea s-a ridicat cu mult peste așteptările Moșului. Am sărbătorit apoi ZIUA UNIRII și bineînțeles de 8 MARTIE am făcut cu mânuțele noastre un măștișor și o scrisoare pentru mama...

Acum ne pregătim ca orice ortodox pentru PAȘTE și avem și noi surprize pentru cei de acasă, pentru seara de ÎNVIERE. Ne pregătim din timp pentru asta. În același timp, pregătim un spectacol pentru ZIUA MAMEI canadiene, de data asta.

Urmează apoi în iunie ziua COPILULUI, și uite așa trece timpul.

În vară, chiar dacă suntem în vacanță, încercăm să stăm alături de limba română. Din 2 Iulie până în 30 Iulie, vom avea ȘCOALĂ DE VARĂ. Zilnic ne vom putea vedea de la ora 9.00 la 12.30.

Vă așteptăm să ne distrăm împreună!

Pentru mai multe detalii, puteți trimite întrebări la adresele: gcovaci@cogeco.ca. și scoala@biserica.ca.

Gabriela Covaci

REUNIUNEA DOAMNELOR LA 72 DE ANI

La 9 martie, Parohia noastră a sărbătorit la Casa Română, 72 de ani de la înființarea Reuniunii Doamnelor. Festivitatea și banchetul oferit cu această ocazie deosebită s-au bucurat de prezența Domnului Bob Bratina – delegat al Primăriei Hamilton. La Mulți Ani Reuniunii Doamnelor și mulțumiri pentru contribuția neprețuită pe care de-a lungul anilor, o dăruiește comunității!

BOTEZURI

Au pășit în comunitatea creștin – ortodoxă din parohia noastră copiii:

CRISTINA – MARIA RUSU, născută la 25 noiembrie 2007, având ca nași pe Adrian & Corina Suta și Lucian & Antonia Sinca,

LANA – LOREDANA RUSU, născută la 9 decembrie 2007,

VLAD CELCINSCHI, născut la 23 ianuarie 2008, având ca nași pe Florin și Mariana Caimac,

ALEXIA – MARIA BAINBRIDGE, născută la 29 Octombrie 2007, având ca nași pe Daniel și Dana Ifrim.

Tatăl Ceresc să le poarte de grijă!

Părintele Lucian

